

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Cob/102/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314204554
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8314204554.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Petra Šama a JUDr. Jozefa Škraba v právnej veci žalobcu: SPEDGARANT, s.r.o., so sídlom Humenné, Třebíčska 1833/4, IČO: 36 497 649, zastúpeného advokátom JUDr. Miroslavom Korchom, so sídlom Kukorelliho 1505/50, Humenné, proti žalovanému: MollFAM SK, s.r.o., so sídlom Stakčín, Československej armády 792/103, IČO: 36 514 918, zastúpenému advokátom JUDr. Petrom Barňákom, so sídlom Kukorelliho 58, Humenné, o zaplatenie 196,23 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 1.10.2014 č.k. 12Cb/27/2014-15 takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa o povinnosti zaplatiť 196,23 eur s príslušenstvom a vo výroku o povinnosti zaplatiť 40,- eur ako paušálnu náhradu nákladov.

M e n í rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania 272,03 eur, z toho na súdnom poplatku 27,- eur a na trovách právneho zastúpenia 245,03 eur, k rukám právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania 15,78 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné rozsudkom č.k. 12Cb/27/2014-15 rozhodol o povinnosti žalovanej obchodnej spoločnosti zaplatiť žalobcovi sumu 196,23 eur, úroky z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 196,23 eur od 7.2.2014 do zaplatenia, sumu 40,- eur ako paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a trovy konania vo výške 54,- eur a 569,03 eur na trovách právneho zastúpenia na účet zástupcu žalobcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia 900,- eur spolu s príslušným úrokom z omeškania 9,85% ročne a náhrady trov konania titulom nezaplatenia prepravy účtovanej žalobcom faktúrou č. 20130400 zo dňa 29.3.2013 so splatnosťou 28.5.2013. Vykonanie prepravy potvrdzuje tzv. medzinárodný nákladný list č. SK59705553 (CMR), ktorá preprava bola vykonaná na trase Olginate (Taliansko) - Humenné. Pre čiastočné späťvzatie žaloby o 703,77 eur v dôsledku úhrady 6.2.2014 zo strany žalovaného, súd pripustil čiastočné späťvzatie žaloby nad sumu 196,23 eur. Zvyšok nároku vylúčil na samostatné konanie.

Žalovaný sa bránil povinnosti zaplatiť žalovanú sumu 900,- eur, resp. 196,23 eur s poukazom na to, že v marci 2013 došlo k uzavretiu dohody o zaplatení medzinárodnej prepravy, podľa ktorej mala žalovaná

obchodná spoločnosť mesačne zaplatiť 2300,- eur od apríla 2013 na vybavené, ale doposiaľ nezaplatené prepravy.

Žalobca trval na podanej žalobe vo zvyšku 196,23 eur. Žalovaný dňa 6.2.2014 poukázal čiastku 2.581,45 eur, pričom neoznačil účel platby. Preto žalobca využil ustanovenie § 330 Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb., že ak má veriteľovi splniť ten istý dlžník niekoľko záväzkov a poskytnuté plnenie nestačí na splnenie všetkých záväzkov, je splnený záväzok určený pri plnení dlžníkom. Ak dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, je splnený záväzok najskôr splatný, a to najprv jeho príslušenstvo. Keďže žalovaný mal viacero nesplnených záväzkov z medzinárodnej prepravy, potom platba 2.581,45 eur bola započítaná na skôr splatné záväzky žalovaného. Na úhradu faktúry z predmetu sporu bolo použitých len 703,77 eur. Zostalo neuhradených 196,23 eur z faktúry č. 20130400.

Súd nárok žalobcu posudzoval podľa § 610 Obchodného zákonníka, kde zmluvou o preprave vecí sa dopravca zaväzuje odosielateľovi, že prepraví vec (zásielku) z určitého miesta (miesto odoslania) do určitého iného miesta (miesta určenia), odosielateľ sa zaväzuje zaplatiť mu odplatu. Predmetom nároku žalobcu bolo zaplatenie 900,- eur za vykonanú prepravu a po čiastočnom späťvzati o sumu 703,77 eur je zvyšok nároku 196,23 eur. Keď žalovaný v konaní namietal, že zaplatil sumu 2.300,- eur dňa 10.6.2013 a tým vyrovnal pohľadávku žalobcu, tak žalovaný preukázal, že medzi žalobcom a žalovaným bolo viacero dohôd o vykonaní prepravy a keď žalovaný plnil sumu 2.300,- eur, tak táto bola započítaná na iné skôr splatné pohľadávky žalobcu proti žalovanému. Až pri úhrade 2.581,45 eur 6.2.2014 žalobca mohol z tejto sumy využiť 703,77 eur na zaplatenie časti účtovanej prepravy z faktúry z predmetu sporu. Zvyšok nároku žalobcu 196,23 eur k dátumu rozhodnutia súdu (1.10.2014) nebol zo strany žalovanej spoločnosti zaplatený. Súd vychádzal z toho, že nebola preukázaná žiadna dohoda o postupnom splácaní záväzku žalovaného, pričom doložené e-mailovej komunikácie sú bez čísla faktúry z predmetu sporu a navyše bola táto fakturácia až po e-mailovej komunikácii medzi žalobcom a žalovaným o zaplatení prepravných faktúr mesačnými platbami po 2.300,- eur. Na základe vykonaného dokazovania preto súd nároku žalobcu vyhovel v celom rozsahu.

O povinnosti platiť úroky z omeškania súd rozhodol podľa § 369 Obchodného zákonníka v spojení s § 1 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z..

O povinnosti zaplatiť 40,- eur bolo rozhodnuté podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p., kde úspešný žalobca mal právo na náhradu trov konania. Trovy konania pozostávajú zo zaplatenia súdneho poplatku 54,- eur a trov právneho zastúpenia vo výške 569,03 eur o ktorých súd rozhodol podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

Proti rozsudku okresného súdu dala odvolanie žalovaná obchodná spoločnosť. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je nedostatočne zdôvodnené. Uvádzajú sa v ňom nepresvedčivé a problematické stanoviská. Navyše odôvodnenie nevyplýva z vykonaných dôkazov. Žalovaný naposledy dňa 6.2.2012 zaplatil čiastku 2.581,45 eur, čo je známe aj z iných sporov vedených na Okresnom súde Humenné. Preto tvrdenie o zostatku dlžnej sumy 196,23 eur je tvrdenie účelové a zavádzajúce. Tvrdenie žalobcu, že vykonal započítanie na skôr splatné faktúry je nesprávne a nezrozumiteľné. Žalovaný uhradil faktúry na základe vzájomnej dohody od apríla 2014 a zaplatením 2.581,45 eur boli vyrovnané všetky záväzky medzi účastníkmi. Súd sa ale stotožnil s tvrdeniami žalobcu bez náležitého skutkového zistenia vecí. Závery súdu prvého stupňa sú zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR o náležitom odôvodnení napadnutého rozsudku.

Pokiaľ súd rozhodol o náhrade trov konania, tak vychádzal z nesprávnej hodnoty sporu 703,77 eur. V záverečnom konaní bola hodnota sporu len 196,23 eur, čo má dopad na výpočet náhrady trov právneho zastúpenia. Žalovaný žiada zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa, žalobu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

Žalobca k odvolaniu žalovanej spoločnosti žiadal potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne. Tu poukázal aj na iné rozhodnutia odvolacieho súdu v podobných veciach medzi žalobcom a žalovaným z vykonaných preprav. Odvolací súd akceptoval postup žalobcu, ktorý započítaval platby na skôr splatné záväzky žalovaného. Zvyšok prepravného 196,23 eur zo strany žalovanej spoločnosti nebol zaplatený, preto žiada potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa a priznať náhradu trov odvolacieho konania 71,39 eur.

Krajský súd prejednal vec, v medziach ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť ako vecne správne čo sa týka veci samej, ale je potrebné zmeniť rozsudok vo výroku o trovách konania.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) čo sa týka veci samej a k tomu dodáva:

Žalobca vyúčtoval vykonanú medzinárodnú prepravu na trase Taliansko - Humenné v čiastke 900,- eur so splatnosťou 28.5.2013. Potvrdením o vykonanej medzinárodnej preprave je medzinárodný nákladný list č. 5970555. Medzinárodný nákladný list je dokladom o uzavretí zmluvy o vykonaní prepravy podľa čl. IV kapitola 3 Dohovoru č. 11/1975 Zb. o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej preprave (CMR). Doložená CMR svedčí o vykonaní prepravy, pričom dohodnutá cena účtovaná žalobcom nebola zo strany žalovaného rozporovaná. Spor je len o tom, či za vykonané prepravy bolo zaplatené v lehote splatnosti, t.j. dňa 28.5.2013. Žalobca len poukázal na svoj prehľad - komparácia navrhovateľom a odporcom uhrádzaných faktúr (č.l. 121 spisu), kde mal žalovaný zaplatiť 10.4.2013 sumu 2.300,- eur, dňa 10.5.2013 ďalších 2.300,- eur, obdobne 10.6.2013, 10.7.2013, 9.8.2013, 11.9.2013, 10.10.2013 a 11.11.2013. Ďalšia úhrada potom bola 208,- eur dňa 10.12.2013 a 6.2.2014 bolo zaplatených 2.581,45 eur. Keď žalovaný hovorí o určitej dohode o mesačných úhradách po 2.300,- eur, tak e-mailová komunikácia (č.l. 45 pôvodného spisu 12Cb/2/2014) hovorí o záväzku žalovaného uhrádzať po 2.300,- eur mesačne v nasledujúcich štyroch mesiacoch od 10/04, pričom bol urobený súpis faktúr (č.l. 35 spisu) aktuálneho dlhu za vykonané prepravy so splatnosťou faktúr od 4.2.2013 do 1.4.2013, a ten neobsahuje spornú faktúru 20130400 splatnú 28.5.2013. Nejde o dohodu, je to len individuálny záväzok žalovanej obchodnej spoločnosti vykonávať úhrady za predchádzajúce medzinárodné prepravy do čiastky 9.876,- eur, pritom takýto návrh žalovaného v žiadnom prípade nie je potvrdenou dohodou o zmene splatnosti faktúru. Možno len konštatovať, že bol žalovaným daný návrh dohody, že faktúry po lehote splatnosti budú zaplatené žalovaným po 2.300,- eur a toto tvrdenie (dohoda) žalovaným sa nemohlo vzťahovať na budúcu vykonanú prepravu. Čo sa týka ceny prepravy táto zo strany žalovanej spoločnosti nebola rozporovaná a možno vychádzať len z analógie pri určení ceny prepravy z § 625 ods. 1 Obchodného zákonníka, že dopravcovi prislúcha dohodnutá odplata, alebo ak nebola dohodnutá, odplata obvyklá v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na obsah záväzku dopravcu. Preto žalovaný mal zaplatiť za vykonanú prepravu, čo zo strany žalovaného aj bolo urobené len spor je o tom, či žalobca mohol využiť ustanovenie § 330 ods. 1 Obchodného zákonníka, že ak má veriteľovi splniť ten istý dlžník niekoľko záväzkov a poskytnuté plnenie nestačí na splnenie všetkých záväzkov, je splnený záväzok určený pri splnení dlžníkom. Ak dlžník neurčí, ktorý záväzok splní, je splnený záväzok najskôr splatný, a to najprv jeho príslušenstvo. Ak žalovaný nepreukázal uzavretie dohody o zmene splatnosti faktúr, bola len preukázaná ochota žalovaného plniť dlžné prepravy v mesačných platbách po 2.300,- eur, čo aj bolo zo strany žalovaného urobené, ale bez určenia, ktoré prepravy uhrádza, potom žalobca mohol využiť ustanovenie § 330 ods. 1 Obchodného zákonníka, resp. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., že pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započíta najskôr na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Žalobca využil svoje právo a započítal platby vykonávané žalovaným na najskôr dlžné záväzky tak, ako to vyplýva z doložených komparácií na č.l. 121 pôvodného spisu 12Cb/2/2014. Faktúra č. 20130400 tak bola čiastočne uhradená z platby 2.581,45 eur vykonanej dňa 6.2.2014, kde žalovaný neurčil, ktorý záväzok voči navrhovateľovi platí, a tak podľa vyššie uvedenej komparácie bolo na dlh započítaných len 703,77 eur a zvyšok nároku žalobcu na zaplatení 196,23 eur ešte v čase rozhodovania súdu prvého stupňa nebol zaplatený.

Odvolaciemu súdu až po vyhlásení rozhodnutia došlo podanie žalobcu z 24.3.2015, že zvyšok záväzku 196,23 eur bol zaplatený dňa 11.3.2015. Keďže túto dodatočnú informáciu nemal odvolací súd k

dispozícii, vychádzal z toho, že v čase rozhodovania súdu prvého stupňa dlh v rozsahu 196,23 eur nebol zaplatený.

Keďže žalovaným doložená e-mailová komunikácia nepreukázala dohodu o zmene lehoty splatnosti záväzku, preprava bola vykonaná a nebola zaplatená v lehote splatnosti, pričom žalovaný postupne uhrádzal mesačne po 2.300,- eur za vykonané prepravy bez určenia, ktorý záväzok plní, mohol žalobca podľa § 330 ods. 1 Obchodného zákonníka započítavať vykonané prepravy na skôr splatné zročné záväzky. Preto odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa, pokiaľ súd rozhodol o povinnosti žalovanej spoločnosti zaplatiť 196,23 eur na vykonanú prepravu účtovanú faktúrou č. 20130400.

Odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa aj vo výroku o príslušenstve pohľadávky, to platení úrokov z omeškania, nakoľko žalovaný bol v omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku a je povinný platiť úroky z omeškania vo výške, ako o nich rozhodol súd prvého stupňa (§ 369 Obchodného zákonníka v spojení s Nariadením vlády SR č. 21/2013 Z.z.).

Krajský súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania 272,03 eur, z toho na súdnom poplatku 27,- eur a na trovách právneho zastúpenia 245,03 eur. Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrí náhrada trov konania. Predmetom sporu bolo zaplatenie čiastky 900,- eur a súdny poplatok z návrhu je 54,- eur. Žalobca v konaní bol zastúpený advokátom, ktorému patrí náhrada trov právneho zastúpenia podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Za prevzatie zastúpenia je odmena 51,45 eur a režijný paušál 7,81 eur. Za podanie žaloby je tá istá odmena. Za vyjadrenie k odporu je ďalšia odmena 51,45 eur a 7,81 eur režijný paušál. Za pojednávanie 30.1.2014 je odmena 51,45 eur plus 7,81 eur režijný paušál. Za doplnenie listinných dôkazov v spore podaním z 3.2.2014 je tá istá odplata 51,45 eur a 7,81 eur režijný paušál. Za čiastočné späťvzatie žaloby je odmena 51,45 eur a režijný paušál 8,04 eur. Ďalšia odmena právneho zástupcu je za pojednávanie dňa 17.2.2014 a 1.10.2014 s odplatou 18,26 eur a 8,04 eur režijný paušál. Odvolací súd bol povinný zohľadniť čiastočné späťvzatie žaloby, pretože podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. je potrebné vykladať tak, že hodnota odplaty sa mení a vždy je určovaná predmetom konania v čase urobenia právneho úkonu. Preto odvolací súd znižoval odplatu za úkony urobené po čiastočnom späťvzatí žaloby. Pred súdom prvého stupňa tak mal právny zástupca žalobcu právo na náhradu trov právneho zastúpenia 345,22 eur plus 63,17 eur režijný paušál. 20% DPH z úkonov právnej pomoci (so sumy 408,39 eur) je 81,67 eur. Trovy právneho zastúpenia 490,07 eur a poplatok 54,- eur predstavujú u žalobcu trovy právneho zastúpenia pred súdom prvého stupňa.

Odvolací súd využil ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., že ak sú trovy konania v drobných sporoch (§ 200ea O.s.p. a predmetom konania je suma 1.000,- eur) neprímerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Pôvodne bolo predmetom sporu zaplatenie 900,- eur, pričom náklady súdneho konania sa blížila k polovici hodnoty pohľadávky sporu. Preto odvolací súd krátil priznaný nárok na náhradu trov konania na polovicu. Trovy konania 490,07 eur v polovici znamená 245,03 eur a pri súdnom poplatku 54,- eur je to 27 eur. Krajský súd preto mení rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Žalobca dával viacero žalôb v tzv. drobných sporoch na rovnakom skutkovom základe a mohol spojiť nároky do jednej žaloby.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a § 150 ods. 2 O.s.p.. Odvolanie žalovaného nebolo dôvodné, preto za vyjadrenie žalobcu k odvolaniu patrí odplata 18,26 eur a režijný paušál 8,04 eur. 20% DPH je 5,26 eur. Celkove trovy odvolacieho konania u žalobcu predstavujú 31,56 eur, 50%-né krátenie s poukazom na § 150 ods. 1 O.s.p. potom znamená náhradu trov odvolacieho konania v drobnom spore 15,78 eur. Tie je povinný zaplatiť žalovaný na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť paušálnu náhradu 40,- eur. Tento nárok vyplýva z Nariadenia vlády SR č. 21/2013, a to § 2, kde výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka je 40,- eur jednorázovo, bez ohľadu na dĺžku omeškania. Keďže žaloba bola podaná 8.7.2013

a v tom čase dlh nebol zaplatený, žalobcovi vzniklo právo na požadovanie úrokov z omeškania vrátane paušálnej náhrady 40,- eur tak, ako o tom rozhodol okresný súd. Preto krajský súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti zaplatiť paušálnu náhradu 40,- eur.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.